

هو الله - ای دوستان ای راستان حضرت اسم الله در نامه...

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

۶۰۵

هو الله

ای دوستان ای راستان حضرت اسم الله در نامه خود ذکر یاران را نمود و از کل ستایش فرمود که الحمد لله در نهایت توجه و تضرع و عجز و نیازند و به یاد آن دلبر آفاق دمساز و همراز. شب و روز به ذکر حق مشغولند و در صبح و شام در نهایت انجذاب و التهاب. ای یاران الهی فضل نامتناهی سبب انباه و آگاهی شما گشته زیرا جمیع خلائق به بازی و ملاعب و هوس و هوی مشغول و شما به ذکر آن دلبر مهربان مألوف. اینست فضل موفور، اینست سعی مشکور، اینست موهبت ربّ غفور. ایام حیات کلّ به خوض در ظلمات مستغرق و نتیجه ای جز هلاک و آفات نه و عاقبت چون سراب محو و نایاب گردند ولی یاران روحانی را هر قدمی در صراط مستقیم تقرّب به ملکوت قدیم حاصل و تأیید و توفیق متواصل و نظر عنایت شامل و الطاف حضرت احدیت کامل. حیات ابدیه در پیش است و فراغت و راحت از هر بیگانه و خویش. جمیع اسیران زلف مشکبار و بی سر و سامان در هر دیار. اینست مقام یختصّ برحمته من یشاء، اینست رتبه ذلک من فضل الله یؤتیه من یشاء. اگر در هر نفسی صد هزار شکرانه نمائید البتّه از عهده شکر یک فضل برنمائید ولی به قدر امکان باید پاس این نعمت داشت و علمّ اما بنعمه ربّک فحدّث برافراشت و فرح و شادمانی نمود و خوشی و کامرانی کرد.

ORIGINAL

AUDIO

الهي الهي هؤلاء عبادك الأمناء وارقائك الغرباء قد تركوا الأوطان و آووا الى تلك الأثماء. منهم من ضاقت
عليه الأرض برحبها و ما اقتدر على السكون في الوطن المألوف بما لعبت به ايادي الظلم و الاعتساف و منهم من
نوى نشر نفحاتك في تلك الجهات و منهم من اراد لمّ شعته بعد ما شئت شمله الأعداء. فما منهم احد الا قصد
ملكوتك الأعلى و انجذب بنفحات قدسك بين الوري. ربّ ربّ ايد الكلل على ما يحبّ و يرضى و لا تجعله قانطاً
عن رحمتك فنور جبينه بنور الهدى و اشرح قلبه بالسرور و البشاره في كلّ حين و آن انك انت الكريم الرحيم
العزير المنان لا اله الا انت المؤيد الموفق اللطيف المستعان. ع ع